

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 06-05-2019

Znak: SPN.III.4130.21.2019

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2019r., poz. 506) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018r., poz. 1945 ze zm.)

stwierdzam nieważność

części uchwały Nr VI/38/2019 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 29 marca 2019r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego sołectwo Rogów, tj.:

- wszystkich ustaleń, zarówno w tekście jak i na rysunku (załącznik Nr 1 do uchwały), dotyczących terenu zabudowy rekreacji indywidualnej oznaczonego symbolem 2ML,
- wszystkich ustaleń, zarówno w tekście jak i na rysunku (załącznik Nr 1 do uchwały), dotyczących terenów dróg wewnętrznych oznaczonych symbolami: 2KDW, 8KDW, 13KDW, 15KDW, 28KDW, 29KDW i 30KDW,
- § 8 pkt 1 lit. f uchwały,
- § 11 ust. 1 uchwały.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 19 marca 2019r. Rada Miejska w Końskich podjęła uchwałę Nr VI/38/2019 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego sołectwo Rogów, zwanej dalej planem.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2018r. poz. 1945 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy i art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011r. (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 2126 ze zm.) poprzez niezapewnienie ochrony udokumentowanych złóż kopalin.

W świetle art. 15 ust. 1 ustawy burmistrz sporządza projekt planu zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze udokumentowane złoża kopalin w celu ich ochrony ujawnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ochrona udokumentowanych złóż kopalin w planie polega na takim przeznaczeniu terenu, które umożliwi w przyszłości eksploatację tych złóż.

Tymczasem z rysunku planu (załącznik Nr 1 do uchwały) wynika, że na części udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego „Barycz” znajduje się teren zabudowy rekreacji indywidualnej oznaczony symbolem 2ML, w którym dopuszcza się nową zabudowę (§ 27 uchwały).

Tym samym przedmiotowe złożo przestało być chronione przed zabudową.

Potwierdzeniem tezy, że udokumentowane złoża powinny być chronione przed zabudową jest wyrok NSA z dnia 08.12.2009r., sygn. akt: II OSK 1661/09, w którym orzeczono iż skutkiem ujawnienia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy złóż kopalin mogą być ograniczenia w zakresie wykorzystania nieruchomości (np. zakaz zabudowy budynkami mieszkalnymi) w celu zabezpieczenia złóż przed zagospodarowaniem w sposób wykluczający podjęcie wydobycia w przyszłości.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (t. j. Dz. U. Nr 164, poz. 1587) poprzez brak wydzielenia na rysunku planu liniami rozgraniczającymi terenów dróg wewnętrznych lub ciągów pieszo-jezdných.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W myśl § 4 pkt 1 ww. rozporządzenia ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Tymczasem zapisy zawarte w § 8 pkt 1 lit. f uchwały dopuszczają realizację dojazdów niewydzielonych liniami rozgraniczającymi nadając im odpowiednie parametry (minimalną szerokość 5m). Dojazdy te w rzeczywistości pełnią rolę dróg wewnętrznych lub ciągów pieszo-jezdných.

Zgodnie z treścią rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (załącznik Nr 1 do rozporządzenia) drogi wewnętrzne (oznaczone symbolem KDW - kolor jasnoszary) stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenów. Stąd też droga wewnętrzna – traktowana jako odmienny rodzaj przeznaczenia terenu – musi spełniać wymogi określone w art. 15 ustawy, tj. mieć właściwe oznaczenie barwne, odpowiednie dla tego terenu ustalenia. Lokalizacja dróg wewnętrznych z uwagi na ich przeznaczenie i odmienne zasady gospodarowania powinna być wskazana w części graficznej planu oraz zostać wydzielona stałą i niepodlegającą przesunięciu linią rozgraniczającą (wyrok NSA z dnia 25.06.2013r., sygn. akt: II OSK 2836/12).

A zatem ustalenia planu miejscowego dopuszczające możliwości wyznaczenia przedmiotowych dojazdów w dowolnym miejscu bez wyodrębnienia ich liniami rozgraniczającymi na rysunku planu należy traktować jako istotne naruszenie zasad sporządzania planu.

3. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 10 oraz art. 15 ust. 1 ustawy w związku z § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 2015r., poz. 1422 ze zm.) poprzez nieprawidłowe określenie szerokości w liniach rozgraniczających terenów dróg wewnętrznych stanowiących dojazdy do budynków.

W myśl art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji. W świetle art. 15 ust. 1 ustawy projekt planu miejscowego sporządza się zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z § 14 ust. 3 ww. rozporządzenia do budynku i urządzeń z nim związanych, wymagających dojazdów, funkcję tę mogą spełniać dojścia, pod warunkiem że ich szerokość nie będzie mniejsza niż 4,5 m.

Tymczasem w planie miejscowym tereny dróg wewnętrznych oznaczone symbolami: 2KDW, 8KDW, 13KDW, 15KDW, 28KDW, 29KDW i 30KDW pełnią funkcję dojazdów do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Z § 14 uchwały wynika, że:

Teren drogi oznaczony symbolem	Szerokość w liniach rozgraniczających w m
2KDW	4
8KDW	4 - 16
13KDW	4
15KDW	4
28KDW	4
29KDW	4
30KDW	4 - 6

A zatem tereny przedmiotowych dróg wewnętrznych nie spełniają wymogu ww. przepisów i tym samym nie mogą pełnić roli dojazdów do budynków.

4. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 4 ustawy poprzez określenie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w sołectwie Młynek Nieświński, które nie jest objęte przedmiotowym planem miejscowym.

Zgodnie z art. 15 ust 2 pkt 4 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej.

W § 11 ust. 1 uchwały ustalono zachowanie i ochronę zabytków zlokalizowanych na terenie sołectwa Młynek Nieświński.

Tymczasem oceniany plan miejscowy dotyczy sołectwa Rogów, a nie sołectwa Młynek Nieświński.

A zatem, skoro przedmiotem planu miejscowego jest sołectwo Rogów, to ustalenia tego planu nie mogą dotyczyć ochrony zabytków w sołectwie Młynek Nieświński.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wpis w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego wynosi 300zł.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Agata Katarzyna Wojtyszek
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1232816.2966662.3183537
Nazwa dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze - soł. Rogów, gm. Końskie.pdf
Tytuł dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze - soł. Rogów, gm. Końskie
Sygnatura dokumentu	SPN.III.4130.21.2019
Data dokumentu	2019-05-06
Skrót dokumentu	B087C08122C014A97D1931163E37C183A15DEDC8
Wersja dokumentu	1.27
Data podpisu	2019-05-06 16:38:52
Podpisane przez	Agata Katarzyna Wojtyszek Wojewoda Świętokrzyski

EZD 3.71.456.456.3664

Data wydruku: 2019-06-25

Autor wydruku: Sekretariat WPNiK (Inspektor - Izabela Antoszevska)